SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Missionspræsidenterne ved Gefion Springvandet paa Langelinie.

15. JULI 1938 NUMMER 14
87. AARGANG 25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 14. | 15. Juli 1938 | 87 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Jesu Dom og Korsfæstelse.

Et Brev fra Pontius Pilatus til Kejser Tiberius.

Et mærkeligt Dokument findes opbevaret i det vatikanske Bibliothek i Rom. Det siges at være en Rapport fra Pontius Pilatus angaaende Jesu Dom og Korsfæstelse. Een Ting synes at være sikker, og det er, at Dokumentet i alle Tilfælde er det ældste ikke-bibelske Vidnesbyrd om Kristus. Det er ældre end Evangelierne og Epistlerne. Der er ingen Tvivl om, at enhver vil læse det med Ærbødighed og stille Beundring. I Oversættelse lyder det saaledes:

»Hilsen! — — Nylig stedfundne Begivenheder i min Provins har været af en saadan Natur, at jeg anser det for rigtigt at fortælle Enkelthederne, saaledes som disse har fundet Sted, da det ikke skal forundre mig, om de i Tidens Løb vil forandre hele vor Nations Velfærd; thi det synes paa det sidste, som om Guderne har ophørt at være naadige. Jeg fristes næsten til at sige: Forbandet være den Dag, da jeg tog Styret over Judæa efter Valerius Gratus.

Blandt de forskellige Rygter, som kom mig for Øre, var der især eet, som vakte min Opmærksomhed. Det blev sagt, at der i Galilæa var fremtraadt en ung Mand, som med ædel Veltalenhed prædikede en ny Lære i de Guders Navn, som havde sendt ham. I Begyndelsen var jeg bange for, at hans Hensigt var at ophidse Folket mod Romerne, men denne min Frygt blev snart forjaget. Jesus af Nazareth talte mere som en Ven af Romerne end som en Ven af Jøderne.

Denne Mand billigede hverken Sammensværgelse eller Oprør. Jeg beskyttede ham, uden at han maaske vidste det. Han havde Frihed til at handle, prædike til Folket og vælge sig Disciple uden at hindres ved noget Mandat fra Prætoriet. Men den ubegrænsede Frihed, som Jesus nød, ærgrede Jøderne — ikke de fattige, men de rige og mægtige iblandt dem. Det er sandt, at Jesus var haard imod den sidste Klasse Mennesker, og det var i mine Øjne en politisk Grund til ikke at hindre Nazaræerens Frihed. »I Skriftkloge og Farisæere«, plejede han at sige til dem, »I ere en Generation af Øgler, I ere ligesom kalkede Grave.«

Til andre Tider plejede han at haane Toldernes store Gaver og sagde til dem, at Enkens Skærv var mere værd i Guds Øjne. Prætoriet modtog daglig nye Klager over Jesus; ja, det blev mig sagt, at en Ulykke vilde hænde ham, og at det ikke vilde være første Gang, at Jerusalem stenede dem, som kaldte sig Profeter; dersom Prætoriet nægtede at skifte Ret, vilde man appellere til Kejseren. Trods dette

blev min Maade at tage Sagen paa billiget af Senatet, og der blev lovet mig Hjælpetropper, naar den pathiske Krig var tilendebragt.

Da jeg var for svag til at undertrykke en Opstand, besluttede jeg at gribe til et Middel, som kunde bevare Byens Fred, uden at Prætoriet paa nogen Maade maatte gøre ydmygende Indrømmelser. Jeg skrev til Jesus og bad om en Sammenkomst med ham i Prætoriet.

»Jesus,« sagde jeg til ham, »Jesus af Nazareth! Jeg har i de sidste tre Aar givet dig fuldstændig Talefrihed, og fortryder ikke, at jeg har gjort det. Dine Ord er Vismands Ord. Jeg veed ikke, om du har læst Sokrates eller Plato, men det veed jeg, at der i din Tale er en majestætisk Simpelhed, som langt overgaar disse Filosofers. Kejseren kender dette, og jeg, hans ydmyge Repræsentant i dette Land, er glad ved at skænke dig en Frihed, hvortil du er fuldstændig værdig. Jeg vil dog alligevel ikke skjule for dig, at dine Taler har skaffet dig mægtige og dødelige Fjender. Dette er paa ingen Maade overraskende. Sokrates havde ogsaa sine Fjender og faldt som Offer for deres Had. Dine er dobbelt rasende paa dig, fordi du taler imod dem, og fordi du fra min Side har nydt en stor Frihed. Min Anmodning — lad mig kalde det Befaling — er, at du i Fremtiden er mere forsigtig og taktfuld, naar det er din Hensigt at saare dine Fjenders Hovmod; thi ellers optænder de den uvidende Pøbel imod dig, og derved tvinges jeg til at gribe til Rettens Middel.«

Nazaræeren svarede roligt: »Du Jordens Mægtige! dine Ord udgaa ikke fra den sande Visdom. Sig til Bækken: Stands i Midten af dit Bjerghjem; thi ellers vil du i dit vilde Løb omstyrte Dalens Træer.« Strømmen vil svare dig, at den maa adlyde Skaberens Love. Gud alene veed, hvor Bækken skal flyde hen. Sandelig siger jeg dig, førend Rosen i Saron blomstrer, skal den Retfærdiges Blod udøses.«

»Dit Blod skal ikke udøses,« svarede jeg bevæget. »Du er mig paa Grund af din Visdom kærere end alle disse urolige Farisæere, som misbruger den Frihed, som Romerne har skænket dem. De sammensværger sig mod Cæsar og gengælder vor Eftergivenhed med at fylde Landet med Rædsler. Usle Stakler! De synes ikke at vide, at Ulven fra Tiberen undertiden indhyller sig i et Faareskind. Jeg vil beskytte dig mod dem, thi mit Prætorium er et aabent Asyl, ja, et helligt Tilflugtssted for dig.«

Jesus rystede ligegyldigt paa Hovedet og sagde med Ynde og et guddommeligt Smil: »Naar hin Dag kommer, vil det ikke være noget Tilflugtssted for Menneskenes Søn, hverken paa Jorden eller under Jorden, men den retfærdiges

Tilflugtssted er der« — og han pegede op mod Himmelen. »Det, som er skrevet i Profeternes Bøger, maa fuldbyrdes.«

»Unge Mand,« svarede jeg mildt, »du tvinger mig til at forandre min Anmodning til en Befaling. Denne Provins' Fred, som er anbetroet til min Omsorg, fordrer det; du maa bruge mere Maadehold i dine Taler. Vær mig ikke overhørig. Nu kender du mine Befalinger. Maa Lykken ledsage dig! Farvel.«

»Du Jordens Mægtige,« svarede Jesus, »jeg kommer ikke for at bringe Strid paa Jorden, men for at bringe Fred, Kærlighed og Barmhjertighed. Jeg blev født paa den samme Dag, som Kejser Augustus forkyndte Fred til hele den romerske Verden. Forfølgelsen udgaar ikke fra mig. Jeg venter den fra andre og vil møde den i Lydighed mod min Faders Villie, som har vist mig Vejen. Behold derfor din verdslige Visdom for dig selv. Det staar ikke i din Magt at standse Ofret ved Jorden af Forsoningens Tabernakel.«

Ogsaa til Herodes, som dengang regerede i Galilæa, havde Jesu Fjender vendt sig for at faa Hævn over Nazaræeren. Dersom Herodes kun havde vovet at følge sin Tilbøjelighed, vilde han uden videre have befalet, at Jesus skulde henrettes; men skønt han var meget stolt af sin kongelige Værdighed, saa var han alligevel saare bange for at begaa en Handling, som kunde formindske hans Indflydelse i det romerske Senat.

Jødernes store Fest var nær, og de havde til Hensigt at benytte sig af Folkets Begejstring, som altid giver sig tilkende ved Paaskefesten. Byen var aldeles opfyldt af en oprørsk Pøbel, som skreg, at Nazaræeren skulde dø. Mine Spioner underrettede mig om, at endog Templets Skatte var brugt til at underkøbe Folket. Faren var overhængende, selv en romersk Høvedsmand var blevet fornærmet. Jeg skrev da til Præfekten i Syrien og bad ham om hundrede Mand Kavalleri, men han nægtede mig dem. Jeg var derfor overladt til mig selv med en Haandfuld Veteraner mod en oprørsk By og altsaa for svag til at undertrykke en Opstand, saa der var intet andet for mig at gøre end at taale, hvad jeg ikke saa mig i Stand til at forhindre. Man havde grebet Jesus, og den oprørske Hob havde intet at frygte af Prætoriet, og skønt deres Ledere indbildte sig, at jeg stiltiende billigede deres lovløse Handlinger, vedblev de at raabe: »Korsfæst ham, korsfæst ham!«

Der var paa den Tid tre mægtige Partier forenede mod Jesus. Først Herodianerne og Saducæerne, hvis oprørske Handlemaade syntes at have to Motiver. De hadede nemlig Jesus og var kede af det romerske Aag. De kunde aldrig

glemme eller tilgive, at jeg, da jeg marcherede ind i Beyn, foran mig lod bære Bannere, hvorpaa den romerske Kejsers Billede fandtes. Nu var dette visselig en slem Fejltagelse fra min Side, men Helligbrøden forekom ikke derfor mindre hæslig i deres Øjne.

Der var ogsaa en anden Klage mod mig, som nagede deres Hjerter. Jeg havde nemlig foreslaaet, at en Del af Tempelskatten skulde benyttes til Opførelse af offentlige, nyttige Bygninger. Man knurrede over dette mit Forslag.

Saa var der Farisæerne. Disse var Jesu svorne Fjender. De brød sig ikke det mindste om Regeringen, men taalte med indædt Harme de skarpe Irettesættelser, som Nazaræeren i hele tre Aar uafbrudt havde givet dem, hvor han færdedes. For svage og frygtsomme til at handle paa egen Haand, havde de sluttet sig til Herodianerne og Saducæerne og gjort fælles Sag med dem.

Foruden disse tre Partier havde jeg at kæmpe med en ryggesløs og moralsk fordærvet Pøbel, altid rede til Oprør og parat til at drage Fordel af den Uorden og Forvirring, som altid følger med saadanne Tilstande.

Jesus blev trukket frem for Ypperstepræsten og dømt til Døden. Det var ved denne Lejlighed, at Caiphas for Spot viste mig ydmyg Underkastelse. Han sendte nemlig sin Fange til mig, for at jeg skulde stadfæste hans Dom og lade ham henrette.

Jeg svarede ham, at Jesus var en Galilæer, og at hele Affæren hørte under Herodes' Jurisdiktion, og jeg befalede, at han skulde sendes did. Den elendige Tetrach fremhyklede Ydmyghed og sagde, at han vilde bøje sig for Kejserens Repræsentant, og dermed sendte han Fangen tilbage til mig. Snart saa mit Palads ud som en belejret Fæstning. Med hvert Øjeblik voksede Oprørernes Antal. Jerusalem var oversvømmet med en Masse Bjergboere fra Nazareth. Det syntes, som om hele Jorden var forsamlet i den hellige Stad.

Marmortrapperne stønnede formelig under Mængdens Vægt. Man havde bragt Nazaræeren tilbage til mig. Jeg gik til Retssalen, fulgt af min Garde, og spurgte Folket i en alvorlig Tone, hvad de egentlig vilde. »Død over Nazaræren,« var Svaret.

»For hvilken Forbrydelse?« spurgte jeg dem.

»Han har bespottet. Han har forudsagt Templets Undergang. Han kalder sig Guds Søn, Messias, Jødernes Konge.«

»Den romerske Ret,« sagde jeg, »straffer ikke den Slags Forbrydelser med Døden.«

(Fortsættes)

Mere Fremgang af Missionærerne Bedre Samarbejde af Søskende

af

Homer P. Andersen og Ver Don Carpenter.

Blandt Nationer indhyllet i Krigens, Begærets, Hadets, Intolerancens og Ugudelighedens mørke Skyer — midt i en Verden, der stinker af uskyldigt Blod, der er udgydt i Spanien og Kina — midt i et Europa, som i vanvittigt Tempo ruster for at gentage de grusomme Begivenheder fra 1914—1918 — burde Menneskeheden glæde sig over, at toogtyve gudfrygtige Mænd og Kvinder mødtes i Maj Maaned i det rolige »Fornuftens Kongerige« Danmark for at lægge Planer om at fremskynde Udbredelsen af Jesu Kristi Evangelium, den eneste farbare Vej til Fredens Æra.

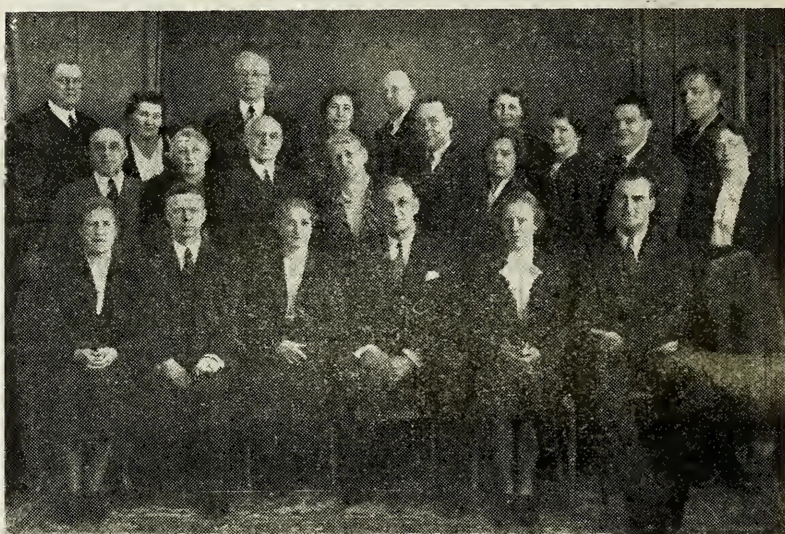
Selv om Missionspræsidenterne og deres Hustruer mødtes i private Møder paa deres Hotel i København, diskuterede de dog Problemer, som er af dybtgaaende Virkning for Kirkens Medlemmer her i Danmark saavel som i de øvrige europæiske Lande. Præsidenten for Den europæiske Mission, Apostel Richard R. Lyman, præsiderede over Missionspræsidenternes Konference, ledede deres Diskussioner, inspirerede dem til at stræbe efter nye Maal og Veje i Forkyndelsen af Jesu Kristi Evangelium i dets Fylde i de Lande, de præsiderer over. (Se »Stjernen« for 15. Maj 1938). Konferencen berørte mange vitale Problemer, der indbefattede bedre Metoder i Udførelsen af Missionærarbejde, Veje, som kunde stimulere Interessen for det lokale Præstedømme og Hjælpeorganisationernes Funktioner og i Skabelsen af et Klippegrundlag for fremtidig Fremgang i Missionerne.

Lederne af de forskellige Missioner i Europa fandt København en ideal By for Konferencen. Præsident og Søster Garff førte dem ind i Danmarks Gæstfrihed. De besøgende Præsidenter og deres Hustruer var begejstrede i deres Ros for det gode Arbejde, som udføres i Den danske Mission. De var dybt grebet af de varme Hilsener, de modtog af de danske Medlemmer og af Pressen.

Under Konferencen og Præsident Lymans Besøg i Provinsen skrev mange af de førende Aviser gode og interessante Artikler om Mormonismen. Aldrig før har Kirken i Danmark faaet saa gunstig en Omtale i de københavnske Blade og i de Aviser, som skaber den offentlige Mening i Provinsen. Det er et Resultat af at lade dit Lys skinne

saaledes for Menneskene, at de kan se de gode Gerninger, og paa denne Maade herliggøre eders Fader i Himmelen.«

Præsident Mark B. Garff fremlagde en højst interessant Rapport, der viste den Fremgang, der var blevet gjort i Den danske Mission i Løbet af de sidste ti Aar. Hans vel gennemtænkte Rapport viste, at Jesu Kirkes Fremgang i Danmark altid har været afhængig af en stærk Missionærstyrke. Antallet af Daabshandlinger, Tiendebetalere og Fasteofre er altid blevet forøget, naar der har været en stor Missionærgruppe. Naar Antallet af Missionærer er blevet formindsket, er Medlemmernes Fremgang blevet væsentligt forhalet. Præsident Lyman tilskyndede hver Gren og Distrikt til at staa paa egne Ben.

Missionspræsidenterne og deres Hustruer.

Under Konferencen pegede Præsident Lyman paa adskillige Grunde, hvorfor der er færre omvendte og Fremgangen saa meget langsommere end den var for 100 Aar siden. Vore Medlemmer i Dag er ikke mindre duelige end de tapre og modige omvendte for 100 Aar siden. De kan ikke dadles, fordi de ikke ejede dete gamle brændende Vidnesbyrd. De er Ofre for fuldstændig forskellige Omgivelser i Amerika og i Missionsmarkerne.

»Maaske vilde det gøre os godt at møde en lille Smule mere Modstand,« sagde Præsident Lyman. »Vi behøver maaske et eller andet stort Kirke-Projekt at stræbe efter. Vore Pionerer havde en haard Ørken at besejre. De første danske Medlemmer af Kirken mødte Modstand Dag og

Nat. De første Hellige havde Templer og Kirker at bygge, ikke paa den lette Maade, vi bygger Templer og Kirker i Dag, men ved de yderste Ofre. De udfordrede Planer og Projekter. De var i Besiddelse af stor Kraft Naar de forlod Familie og Venner i Danmark og fulgte Guds udvalgte Ledere ind i Ørkenen, var de grebet af ægte og uforfalsket Realisme. Vi trænger til Opgaver, som er i Stand til at fremelske dygtige Menneskers heroiske Kampaand.

Andre Grunde til de færre omvendte blev fremhævet af Præsident Lyman.

1. For 100 Aar siden troede de fleste, at Bibelen var

Paa Aalborg Banegaard.

Guds Ord. I Dag er der mange, der ikke gør det. De anerkender den som Litteratur, men ikke som guddommelig.

2. For 100 Aar siden var det at gaa i Kirke maaske det mest tiltrækkende Folk havde at gøre. I Dag — med de lette og billige Transportmidler — bruger Folk Søndagen til Besøg og Udflugter. Radio, Film, Automobiler og Sport gør deres til at trække Folk bort fra Kirken.

3. For 100 Aar siden var de fleste Kirker fyldt. I Dag er de fleste Kirker »halvtomme«. Kirker af alle Afskygninger Verden over er optaget af en stor Kampagne med Feltraabet »Tilbage til Religionen«.

4. Kirken har overalt større Konkurrence i Dag, end

den nogensinde før har haft. Der er flere Religioner i Dag, og der gøres mere aktivt Arbejde for at vinde Proselyter.

5. Vore første Medlemmer hengav sig af deres ganske Hjerte til effektivt Missionsarbejde, d. v. s. at lære fra sig ved Eksemplet. De blev styrket i deres Vidnesbyrd ved de strenge Forfølgelser. Dette gjorde dem ivrige efter enhver Lejlighed til at forkynde den nyligt aabenbarede Sandhed.

De danske Brødres Arbejde skulde være nøje forbundet med Missionærernes Arbejde. Præsident Lyman sagde, at Præstedømmets fornemste Pligt er at fremme Fred og Enighed i Kirken. Han tilføjede, at det var Præstedømmets Arbejde: ofte at holde Familiebøn og Bøn i det hele taget; regelmæssigt at overvære Nadvermøderne, betale Tiende og Fasteoffer, holde Visdomsordet, at støtte de præsiderende Autoriteter i Grenen, Distriktet, Missionen og Kirken.

Missionspræsidenernes Hustruer har Ansvaret for at fremme Hjælpeorganisationerne. Søster Gertrude R. Garff, som har Opsyn med Den kvindelige Hjælpeforenings Arbejde i Den danske Mission konfererede med Søster Amy Brown Lyman og de andre Missionspræsidenters Hustruer om Veje, der kunde øge de forskellige Hjælpeorganisationers almindelige Effektivitet.

Konferencen understregede, at Den kvindelige Hjælpeforening har et Program, som ikke kommer i Konflikt med det Arbejde, der gøres af andre Kirker. Den giver Kvinderne Mulighed for Uddannelse og Selvudvikling. De kvindelige Hjælpeforeningers Program i Danmark burde tiltale alle Kvinder, givende dem Lejlighed til at komme sammen med andre Kvinder og udføre mange kristelige Gerninger for Menneskeheden.

Paa lignende Maade blev det fremhævet, at Primary, Ungdomsforeningen og Søndagsskolen var gode Missionær-Midler. Det er Præsident og Søster Garffs Agt at skabe større Interesse i disse Organisationer overalt i Den danske Mission. Primary-Arbejdet — at organisere Nabolagets Børn — giver os glimrende Muligheder. Det kommer ikke i Strid med andre Kirkers Arbejde. Søster Garff tror, at det at vinde Børnenes Venskab ofte er den sikreste og bedste Vej til at naa Forældrene.

Ungdomsforeningernes Program kommer heller ikke i Konflikt med nogen anden Kirkes Arbejde. Unge Mennesker fra andre Kirker skulde opfordres til at komme til vore Ungdomsforeningsmøder og tage Del i vort glimrende Rekreationsprogram og inspirerende Samkvem. Mange besøgende er forbavsede over de venlige Følelser, de høje Idealer, de tilfredsstillende og sunde Former, som vore Ungdomsforenings-Aktiviteter skaber. Banlysningen af Spi-

ritus og Tobak fra vore Enemærker burde give os en ønskelig og længe tiltrængt Offentlighed og Omtale.

Der er nye Forposter og Grænser for os at overskride, nye Maal at opnaa. En Herrens Apostel har mødt med vore Ledere i Danmark. Han har vist os Vejen, snæver og flankeret af Vanskeligheder, omringet af deres Fordomme, som ikke forstaar; men Vejen er tydeligt afmærket for dem, som er villige til at følge Sandheden. Missionspræsidenterne er blevet kaldet til Europa for at lede Arbejdet. Al deres Energi koncentrerer sig om en eneste Opgave — at forkynde Jesu Kristi sande Evangelium. Deres 1938 Konference — afholdt i København — hjalp med til at nedbryde Fordomme, tiltrak sig nye Undersøgere og gav Søskende i Danmark et Skub fremad.

Ny Præsident.

Susan G. Kelly

Philemon M. Kelly

Ældste Douglas Wood, der var Biskop over Wasatch Ward i Salt Lake Ciiy er blevet beskikket til at efterfølge Præsident Philemon M Kelly, Den vesttyske Mission.

Præsident Kelly har sammen med sin Hustru, Susan G. Kelly, i de sidste tre Aar præsideret i Tyskland.

Præsident og Søster Kelly overværede Missionspræsidenternes Konference i København i Maj.

I Jylland.

Slutstenen paa Missionspræsidenternes Konference var Præsident og Søster Lymans Besøg i Aalborg, Randers og Aarhus sammen med Præsident og Søster Garff. Søndag den 29. Maj vil længe blive erindret af Søskende i de nævnte tre Byer. Et Møde blev afholdt i hver af disse Grene med Præsident Lyman som Taler.

Det var en anstrengende Dag for Præsidentselskabet at besøge disse tre Grene paa samme Dag. Kæmpende med en stærk Forkølelse havde Præsident Garff hin Dag et anstrengende Arbejde med at tale tre Gange og oversætte tre betydningsfulde Taler af Præsident Lyman. Herren har velsignet Præsident Garff i Beherskelsen af det danske Sprog. Hans første Mission i Danmark blev uden Tvivl benyttet til Forberedelse af det Arbejde, som skulde komme, i Særdeleshed det betydelige Kald at virke som Præsident Lymans Talerør. Det var som en Følge af de Velsignelser, at han var i Stand til at indpode den samme flammende Entusiasme i den danske Oversættelse, som Præsident Lyman lagde i sine Ord paa Engelsk.

I hver af de tre Grene fik Søster Lyman og Søster Garff overrakt pragtfulde Blomster af Søskende. Disse to tapre Forsvarere af Evangeliet bar deres Vidnesbyrd til de store Forsamlinger, og gav i Særdeleshed Kvinderne noget at tænke over.

Præsident Lymann og Præsident Garff herliggjorde vor Frelser ved at velsigne og administrere til flere syge Medlemmer saa vel som ved at prædike til de mange Kristi Efterfølgere i disse tre Byer. Gennem hele Dagen, hvor disse ydmyge Tjenere aflagde Besøg, viste Søskende dem den største Gæstfrihed. De spiste hos dem, bad med dem og glædede sig sammen i Evangeliet.

Mandag den 30. Maj holdt Præsident Lyman og Præsident Garff Missionærmøde i Aarhus, hvori alle Missionærerne i Jylland deltog. Efter det inspirerende Møde spiste alle Deltagerne Middag i Kirken.

Homer P. Andersen — Ver Don Carpenter.

De syv Punkter.

Efter at have arbejdet i Europa de sidste fire Aar er Ældste Octave F. Ursenbach blevet afløst som Præsident for Den franske Mission. Han vil blive efterfulgt af Biskop Joseph E. Evans, det tolvte Ward i Ogden, Utah.

Præsident Ursenbach og hans Hustru Hannah M. Ursenbach deltog i Missionspræsidenternes Konference fornylig i København. Ved denne Konference fremlagde Præsident Ursenbach en Plan, som skulde bruges af alle Missionærer i Forbindelse med fremtidige Medlemmer. Denne Plan, som kaldtes »De syv Punkters Program« saa Dagens Lys i Den franske Mission i 1936. Den er i det væsentlige bestemt for at kvalificere Kandidater til Daaben. Det er Præsident Ursenbachs Haab, at Antagelsen af dette Program vil bringe den nyomvendte øget Glæde derved, at han eller hun faar en bedre Forstaaelse af Evangeliet.

Punkt Et.

Antager De uden Reservation Sandheden om en personlig Gud, en personlig Jesus Kristus og en personlig Helligaand som den regerende Treenighed over det skabte Univers, og at vi er Guds Sønner og Døtre?

Punkt To.

Antager De ubetinget Jesus Kristus som Verdens Frelser, der fuldstændigt har betalt Prisen for Overtrædelsen i Edens Have og uden Faldets Spor paa Racen? At Daab af smaa Børn automatisk fornægter Kristi majestætiske Forsoning?

Punkt Tre.

Anerkender De, at der har fundet et Frafald Sted fra den oprindelige Kirke, derfor Nødvendigheden af, at Gud — ifølge Profeti — skulde gengive Evangeliet i de sidste Dage?

Punkt Fire.

Antager De den Sandhed, at Joseph Smith blev udvalgt af Gud og ordineret til det hellige Præstedømme med Myndighed til at genoprette Kirken i de sidste Dage? At Mormons Bog er en guddommelig Beretning, guddommeligt gengivet?

Punkt Fem.

Antager De Daaben, Jesu første officielle Handling og ifølge Matthæus og Markus hans sidste Instruktioner før Himmelfarten — Daab ved Neddyppelse til Syndernes For-

ladelse, nødvendig for at modtage den Helligaand ved Haandspaalæggelse?

Punkt Seks.

Antager De Tiendeloven og Fasteoffer som guddommelige Principper, aabenbaret for bestemte Formaal?

Punkt Syv.

Antager De den Kendsgerning, at Missionærerne har den nødvendige Myndighed til at forkynde Evangeliet og administrere dets Ordinancer?

Den rette Brug af dette Program vil have til Resultat, at alle knyttes nærmere sammen med et Baand, der forøger Kærligheden til Evangeliet og et Ønske om at tjene flittigt. Paa denne Maade skabes Enighed i Troen og nærmere Forhold til vor himmelske Fader.

Vi i Den danske Mission bringer Præsident og Søster Ursenbach vor Tak for dette Bidrag.

»Nogle af vore Medlemmer synes at være af den Opfattelse, at Kirken har Dynger af Guld. Det har den ikke. Alt hvad Kirken har er de forholdsvis beskedne Indtægter. den modtager fra Pengeanbringelser af Opsparinger af Deres tidligere Bidrag og den Tiende og de Gaver, som I trofaste Medlemmer — i Almindelighed ikke Kritikerne og Fejlfinderne — giver til Herrens Værk. Der er blevet offentliggjort en Rapport om, hvorledes Pengene er blevet brugt i det forløbne Aar. Alt er nedskrevet og Regnskaberne reviderede. Jeg forsikrer Dem, at der ikke er nogle hemmelige eller skjulte Udgifter eller Konti. Kirken bruger ikke een Øre til noget Formaal uden at der gøres nøjagtig Rede for vedkommende Udgift. Maa jeg sige her, at Kirken ingen Gæld har, dens Ejendomme er ikke pantsat, dens Midler ikke behæftet med nogen Klausul.

Præsident J. Reuben Clark, jr.

Vinderliste for Stævnet 1938.

Sangkor:
1. Præmie, Aarhus
2. — København
Pokalvinder København

Herrekvartet:
1. Præmie, Esbjerg
2. — Aalborg
Pokalvinder København ved Lodtrækning m. Aalborg

Bl. Kvartet:
1. Præmie, Aarhus
2. — Esbjerg
Pokalvinder Aarhus

Dameduet:
1. Præmie, Aarhus
2. — Aalborg
Pokalvinder Aarhus

Senior Tale:
1. Præmie, Esbjerg (Selma Petersen)
2. — Aarhus (Richard Nielsen)
efter Lodtrækning m. Silkeborg (Emil Thomsen)
Pokalvinder Esbjerg

Junior Foredrag:
1. Præmie, Esbjerg (Dagny Nielsen)
2. — Aalborg (Edith Pedersen)
Pokalvinder Esbjerg

Skuespil:
1. Præmie, København efter Lodtrækn. m. Aalborg
2. — Aalborg
Pokalvinder København

Svømning:
1. Præmie, Randers
2. — Aarhus

Brystsvømning 25 m.
København (Inger Frederiksen)
Aalborg (Aksel Mathiesen)

Rygcrawl 25 m.
Aarhus (Ingrid Stockholm)
Randers (Knud Christensen)

Rygsvømning 25 m., m. Overslag
Aarhus (Ingrid Stockholm)
Randers (Knud Christensen)

Crawl 100 m.
Randers (Knud Christensen)
Brystsvømning 400 m.
Aarhus (Ingrid Stockholm)
Randers (Anders Poulsen)
Udspring.
Randers (Anders Poulsen)
Dans:
Tango. Aalborg (Rudolf Løjborg og Mary Sandberg)
Vals. København (May og Alvin Rasmussen).

Fra Missionsmarken.

KØBENHAVN: Den 3. Juli 1938 blev Københavns Grens Præsidentskab, der bestod af Ældsterne: Orson B. West, Richard Gregersen, Carlo Leth, Carlos E. Andersen og Chr. Tidemann Petersen afløst fra deres Stillinger. I deres Sted blev følgende indsat:
Enoch Andersen, Præsident.
Kristian Rasmussen, 1. Raadgiver.
Carlos E. Andersen, 2. Raadgiver.
Aage Dichmann, Sekretær.

ODENSE: Søster Anna Jørgensen fejrede den 6. Juli 1938 sin 60 Aars Fødselsdag. Søster Jørgensen har været Medlem af Kirken i 28 Aar og Medlem af Den kvindelige Hjælpeforening i 26 Aar. Søster Jørgensen har været en god og trofast Søster i Kirken i alle disse Aar, hvor hun har gjort et stort Arbejde. Vi beder Herren velsigne Søster Jørgensen og hendes Familie med Fred og Glæde og Lykke i Evangeliet. *C. A.*

Afløsninger.

Ældsterne Duane A. Hansen, Homer U. Petersen, Gordon P. Andersen og Edward Larsen Jr. er blevet hæderligt afløst fra deres Mission. De har alle udført et godt og fortjenstfuldt Arbejde for Herrens Sag. Vi ønsker dem Held og Lykke i Fremtiden.

Ankomst.

Ældste Hans Christian Andersen ankom til Den danske Mission den 26. Juni 1938. Vi byder den nye Missionær velkommen og nedbeder Herrens Velsignelse over ham.

Forflyttelser.

Følgende Ældster er blevet forflyttet:
Robert Earl Sørensen fra Aalborg til Herning.
William C. Bolander fra København til Hjørring.
Don Alva Jensen fra Esbjerg til Silkeborg.
Ralph E. Johansen fra Esbjerg til Sønderborg.
Nephi W. Christensen fra Herning til København.
Ralph C. Berthelsen fra Sønderborg til Hjørring.

Beskikkelser.

Ældste Edwin P. Hansen er blevet beskikket til Distriktspræsident over Odense Distrikt, Ældste Earl E. Olsen til Grensforstander i Aalborg og Ældste Clark W. Nielsen til Grensforstander i Aarhus.
Vi nedbeder Herrens Velsignelse over disse Brødre i deres nye ansvarsfulde Kald.